

«El Nits de Cinema Oriental de Vic manté l'esperit popular tot i el coronavirus»

El director del festival Quim Crusellas remarca la "intensa" programació i els títols d'estrena tot i l'edició escurçada d'enguany

Quim Crusellas, director del Festival Nits de cinema oriental de Vic | Josep M. Montaner

El Festival Nits de cinema oriental (<http://cinemaoriental.com/>) ha plantat cara a la pandèmia i aterra a Vic aquesta setmana amb una edició escurçada. La 17a edició del certamen, que se celebra del 23 al 26 de juliol, és dels pocs festivals que ha resistit les suspensions i presenta molts una trentena d'estrenes internacionals, europeus i estatals.

[noitext]

Així ho destaca el seu director Quim Crusellas en una entrevista a **NacióDigital.cat**: "El certamen té una programació molt potent i títols que es veuran per primera vegada". De fet, la situació derivada del coronavirus també ha tingut quelcom positiu per al festival, ja que Vic es convertirà en seu d'estrenes perquè no ha pogut en els seus països d'origen per la Covid-19.

Crusellas remarca que han intentat que el festival no canviï el seu "esperit popular i ADN", tot i la situació actual. En aquest sentit, reivindica la il·lusió de tornar als cinemes per reconciliar-se amb l'optimisme.

[noticiadiari]1/63651[/noticiadiari]

- El Festival Nits de cinema oriental torna en un format més reduït. Com encaren aquesta

edició excepcional?

- Hem reduït la programació, però els quatre dies de festival són molt intensos a la Bassa dels Hermanos i el cinema Vigatà. Els horaris també els hem eixamplat una mica per poder aplicar totes les mesures entre sessió i sessió i fer-ho més fàcil i segur. Sobretot confiem en els espectadors perquè sabem que són responsables i els primers que saben que per gaudir del festival han de ser coherents amb les mesures de seguretat.

- Com s'ha aconseguit mantenir un format el més semblant a l'original per no perdre l'essència?

- Evidentment hi ha aforaments reduïts, però sí que hem aplicat la mateixa estructura de cada edició. A les 10 del matí hi ha una sessió infantil; a les 12, una de retrospectiva o especial per un públic molt fan i fidel a cinema asiàtic; a la tarda, secció oficial al Vigatà; i a la nit a la Bassa, que és la gran festa del festival, tot i que ara amb menys explosivitat i d'emocions. Volem que la gent gaudeixi de les activitats però amb les condicions exigides.

Hem mirat que el festival no canviï el seu esperit popular i sobretot el seu ADN. És molt important per nosaltres perquè és un festival molt participatiu i molt col·lectiu. Hi col·laboren 30 entitats relacionades amb el món asiàtic cultural i social. Fer un festival en línia en ple estiu era estrany i bastant inviable per aquesta estructura i esperit que té el festival. Respectant les mesures en tot moment la normativa que se'ns requereixen, podem fer-lo.

Crusellas explica que s'ha mantingut la mateixa estructura del festival. Foto: Josep M Montaner

- Com s'ha fet la tria de les pel·lícules? I com s'ha adaptat a la situació derivada de la Covid-19?

- És una programació que s'ha adaptat. Teníem alguns títols previstos que no hi han pogut ser, però en canvi, d'altres molt grans i importants que no ho estaven, hi són. La pandèmia ha fet evidentment que alguns títols s'hagin aturat per temes de programació, visualització i d'exhibició, però d'altres que volen tenir una plataforma de promoció per a les seves produccions són al certamen, com el cas d'*Ip Man 4 - El final* o els films de Selecta Visión.

"És l'any que tenim més estrenes per la situació del coronavirus"

- El festival està marcat per la varietat i estrenes. Quins en destacaria?

- Hi ha moltes estrenes mundials. M'agradaria destacar molt el *Crazy Samurai Musashi*. És una producció japonesa que té una única presa durant 77 minuts d'un famós samurai que s'enfronta amb 400 adversaris. Per tant, és una pel·lícula d'acció entre abstracta, curiosa i radical. Finalment no s'ha estrenat al Japó per la Covid i en canvi tindrà el passi compromès amb el festival. També hi ha moltes estrenes internacionals, europees i estatals. De fet, totes les que estan a la secció oficial són estrena a l'Estat espanyol. És l'any que tenim més premièeres en part per la situació del coronavirus. Estem molt contents que malgrat la pandèmia, tenim una programació molt potent i tenim títols que es veuran per primera vegada a Vic. Esperem que a partir d'aquí tinguin una carrera comercial i d'exhibició.

- Què en destacaria de la secció infantil?

- Sobretot la primera pel·lícula que exhibim al festival que és *The Legend of Hei*. Va ser veure-la i demanar-la de seguida. Aquesta és una cosa de les coses que fa el festival amb els programadors: buscar pel·lícules que seran material molt potent en un futur immediat. Aquest film travessa totes les edats i és una història que defensa la natura i el medi ambient, un crit de protesta contra la massificació a la construcció que s'està vivint a la Xina i arreu. D'altra banda, també destacaria *Yatsurugi 9*, un film amb coreografies espectaculars.

"A la Xina es produeixen més de 100 pel·lícules d'animació infantil a l'any i aquí gairebé no n'arriba ni una"

- En roda de premsa, parlava de la dificultat que les pel·lícules infantils arribin a Europa. El festival, doncs, obre una porta a aquest tipus de films més enllà de l'estudi Ghibli?

- El cinema asiàtic, com tot el món, té un públic infantil molt potencial. Estem molt acostumats a Disney, Pixar o altres produccions orientals infantils que estan molt bé, però hi ha una gran majoria de producció que no es veu. De fet, Àsia és el gran productor de cinema del món. Per exemple, a la Xina es produeixen més de 100 pel·lícules d'animació infantil a l'any i aquí gairebé no n'arriba ni una. Algunes la podem veure a Netflix o en alguna plataforma, però n'arriben poquíssimes. L'estudi Ghibli ha fet una feina molt bona perquè són pel·lícules excel·lents i ha servit de porta per altres produccions, no només d'animacions. També hi ha una franja de cinema infantil no només d'animació que no arriba, i des del festival pensem que és primordial ensenyar-les i potenciar-les.

- Una funció més del festival...

- El festival també fa de funció de mercat. Les distribuïdores espanyoles, a més de la qualitat de la pel·lícula, copsen la reacció del públic. Això ho poden veure al Festival Nits de cinema oriental de Vic. L'any passat, es van exhibir cinc pel·lícules que van comprar-les distribuïdores espanyoles. Fem una funció d'aparador per als distribuïdors a través de les reaccions. D'altra banda, això també ens ajuda perquè hi ha distribuïdores asiàtiques que ens ofereixen films. Volen que les passem perquè un distribuïdor d'aquí després les compri. Ens passa ara, abans no; és una feina de recorregut.

Crusellas durant l'entrevista. Foto: Josep M Montaner

- La col·laboració entre distribuïdores juga un paper fonamental al festival.

- Creiem que és importantíssim que es vegi molt cinema, asiàtic i d'arreu. El festival és un primer pas i després moltes pel·lícules tenen diverses vies d'exhibició. Per nosaltres és important que aquestes vies es reforcin i així augmenti no només la família del cinema asiàtic. Ens agrada molt el cinema i n'hi ha molt al món que és invisible. Gràcies a festivals com el nostre, una via d'exhibició paral·lela a les sales comercials, es poden veure títols que no arribarien mai.

"Mirem que tots els gèneres populars passin per la Bassa"

- Enguany és la primera vegada que es projectarà un anime a la Bassa. Quin és el motiu? No havien trobat el film adequat?

- És per un tema de distribucions. Per exemple fa dos anys volíem passar *Mary y la flor de la bruja* però per tema de drets internacionals no la vam poder passar. A vegades és un tema de pel·lícula indicada per la Bassa. Enguany estàvem dubtant si projectar *Promare* o *Her Blue Sky*. *Promare* té una contundència que és excessiva per molt públic familiar, en canvi és excel·lent per un públic concret al Vigatà. *Her Blue Sky* és ideal perquè és romàntica, enganxa per la seva història, l'animació és bonica... sempre mirem que a la Bassa hi hagi un equilibri. Dels tres passis, el primer barreja comèdia i acció (*Enter the fat dragon*); el segon arriba al cor amb elements fantàstics (*Her Blue Sky*); i el tercer és un Bollywood, un film primordial a la Bassa, que barreja acció i drama (*Action*). Mirem que tots els gèneres populars passin per la Bassa.

- Enguany s'ha potenciat la venda d'entrades de forma prèvia. Com ha anat? Es potenciarà més de cara les properes edicions?

- És un sistema de venda d'entrades i de reserva d'espais que evidentment ja es farà a partir d'ara en totes les edicions. És excel·lent no només perquè la gent pot reservar el seu lloc en una sessió (gratuïta o de pagament), sinó que per nosaltres és un baròmetre per veure el nombre de públic de la sessió, si s'ha de potenciar més una que l'altra... La veritat és que la primera prova, degut a la pandèmia, ha servit per veure que el públic té moltes de veure cinema i tothom es reserva el seu espai. Com a festival, és una bona mesura que hem de seguir aplicant.

- La guardonada d'aquesta edició -Asami- no podrà ser a Vic. Enguany repeteix una dona com a Premi Honorífic. És coincidència? Creu que hi ha un infraconeixement a Àsia?

- Hi ha un reconeixement normalitzat. Fa dos anys, al festival vam editar un llibre Kung fu Girls que estava dedicat a les nombrosíssimes actrius i especialistes del cinema d'acció asiàtic. Que aquí no arribin massa, com passa en general amb el cinema asiàtic, no vol dir que no hi siguin. El fet que sigui la guardonada d'enguany sigui l'Asami és perquè ens presenta la seva darrera pel·lícula i era ideal per reconèixer la seva carrera amb un premi. El sector femení està poc reconegut pel que fa a premis, però el festival ho fem de forma natural, tant en guardons com en projecció de films de directores.

- Pe acabar, s'ha vist perillar el festival per la situació?

- Es va valorar fer el festival a través d'alguna plataforma en línia, però finalment es va apostar per fer-lo presencial. Apliquem la normativa que ens demanen. També som molt conscients que hem de ser il·lusionats. El cinema ha de tornar als cinemes. Gràcies a noves plataformes, podem veure molt cinema a casa, però poder veure i gaudir d'una pel·lícula en una pantalla gran és un fet que reconcilia amb l'optimisme i també amb la salut general. Necessitem un plus d'ànim.